

STYCZEŃ 2025

MONITOR KOREAŃSKI

„Monitor Koreański” omawia i komentuje najważniejsze wydarzenia związane z aktualną sytuacją polityczną, gospodarczą i społeczną w Korei Południowej, ze szczególnym naciskiem na działania Korei Południowej w regionie Europy Środkowej oraz relacje międzykoreańskie.

DR JOANNA BECZKOWSKA

OŚRODEK SPRAW AZJATYCKICH
UNIwersytet Łódzki

MONITOR KOREAŃSKI

STYCZEŃ 2025

BEZPRECEDENSOWE ARESZTOWANIE PREZYDENTA

Aresztowanie prezydenta Yoon Suk-yeola wstrząsnęło południowokoreańską sceną polityczną, ujawniając głębokie podziały społeczne oraz instytucjonalne słabości systemu. Decyzja Biura ds. Korupcji Wysokich Urzędników (CIO) o wystąpieniu o nakaz aresztowania wywołała debatę na temat legalności działań agencji i jej kompetencji w sprawach dotyczących bezpieczeństwa narodowego. Wydarzenia te doprowadziły do eskalacji napięć politycznych, a także niespodziewanego wzrostu poparcia dla rządzącej Partii Siły Narodu.

I. WYDARZENIA SZCZEBŁA CENTRALNEGO

2 stycznia: Trybunał Konstytucyjny uzyskał wymagane kworum. Dzięki zatwierdzeniu dwóch z trzech nominacji sędziów do Trybunału Konstytucyjnego przez pełniącego obowiązki prezydenta Choi Sang-moka, sąd uzyskał wymagane do orzekania kworum. Mianowani zostali Jung Gye-seon i Cho Han-chang – nominowani odpowiednio przez Partię Demokratyczną i Partię Siły Narodu. Minister Choi Sang-mok odroczył nominację trzeciego kandydata Ma Eun-hyeoka, argumentując decyzję brakiem międzypartyjnego poparcia. Zgodnie z art. 23 Ustawy o Trybunale Konstytucyjnym, minimalna liczba sędziów wymagana do rozpatrywania spraw wynosi siedem. Do podjęcia decyzji o impeachmentie konieczna jest zgoda co najmniej sześciu sędziów. Po przejściu na emeryturę trzech sędziów w październiku, Trybunał tymczasowo zawiesił wymóg "siedmioosobowego kworum" i działał w składzie sześcioosobowym. Budziło to wątpliwości co do legalności podejmowanych przez Trybunał decyzji, zwłaszcza w tak istotnych sprawach jak impeachment prezydenta. W odróżnieniu od poprzedniego składu sześcioosobowego, gdzie wymagana była jednomyślność, ośmioosobowy skład pozwala na utrzymanie impeachmentu nawet przy jednym lub dwóch głosach sprzeciwu. Oczekuje się, że Trybunał przyspieszy postępowanie w sprawie impeachmentu prezydenta, a orzeczenie może zostać wydane przed 18 kwietnia. Warto zauważyć, że impeachment byłej prezydent Park Geun-hye w 2017 roku został również rozpatrzony przez ośmioosobowy skład Trybunału.

3 stycznia: zarzut dotyczący zamachu stanu został wycofany przez parlament z procesu impeachmentu Yoon Suk-yeola. Koreański parlament, pod kierownictwem Partii Demokratycznej, zdecydował się wycofać zarzut

o powstanie jako podstawę do impeachmentu prezydenta Yoon Suk-yeola. Partia Demokratyczna (DP) chcąc przyspieszyć proces, zdecydowała o wycofaniu tego oskarżenia, skupiając się jedynie na kwestii niekonstytucyjności wprowadzenia stanu wojennego. Według DP sprawa oskarżenia o zamach stanu powinna być rozpatrywana w procesie karnym, a nie w procesie impeachmentu, który dotyczy kwestii konstytucyjnych. Decyzja ta spotkała się z ostrym sprzeciwem ze strony Partii Siły Narodu (PPP), która uważa, że usunięcie zarzutu zdrady stanu podważa legalność całego procesu impeachmentu. Według PPP zmiana wniosku o impeachment powinna zostać ponownie przegłosowana przez parlament. Ostateczna decyzja o uwzględnieniu lub odrzuceniu zarzutu zdrady stanu należy do Trybunału Konstytucyjnego.

3 stycznia: próba aresztowania prezydenta Yoon Suk-yeola zakończyła się niepowodzeniem. Biuro ds. Korupcji Wysokich Urzędników (CIO) próbowało zatrzymać prezydenta Yoon Suk-yeola na podstawie nakazu sądowego związanego z zarzutami o naruszenie prawa w związku z wprowadzeniem stanu wojennego w grudniu. Próba aresztowania spotkała się jednak z oporem ze strony żołnierzy podległych Służbie Bezpieczeństwa Prezydenta (PSS) oraz zwolenników prezydenta, którzy zablokowali drogi prowadzące do jego rezydencji. Szef PSS, Park Chong-jun, odmówił wpuszczenia śledczych na teren rezydencji prezydenta, powołując się na ograniczenia dostępu do obszarów chronionych. CIO oskarżyło szefa PSS o utrudnianie działania wymiaru sprawiedliwości. Zespół prawny Yoon Suk-yeola twierdzi, że nakaz aresztowania prezydenta jest nieważny, ponieważ CIO nie ma uprawnień do prowadzenia śledztw w sprawach o powstanie i nie można go egzekwować w miejscach związanych z bezpieczeństwem narodowym.

6 stycznia: Sekretarz Stanu USA został zaproszony przez Zgromadzenie Narodowe. W Seulu doszło do spotkania przewodniczącego Zgromadzenia Narodowego Woo Won-shika z sekretarzem stanu USA Antony Blinkenem. Rozmowy skupiły się na wzmocnieniu sojuszu amerykańsko-południowokoreańskiego, zwłaszcza w kontekście nieudanej próby wprowadzenia stanu wojennego w Korei Południowej i tragedii lotniczej, co wywołało kryzys w kraju. Przewodniczący Woo podkreślił wytrzymałość Korei Południowej w obliczu kryzysów i zapowiedział wizytę delegacji parlamentarnej w USA, aby zapewnić dalszą współpracę.

Tego dnia odbyło się także spotkanie Blinkena z szefem koreańskiego MSZ, Cho Tae-yulem. Rozmowy dotyczyły wspólnej strategii wobec zagrożeń ze strony Korei Północnej, w tym jej ostatniego testu rakietowego, wzrostu współpracy wojskowej między Koreą Północną a Rosją, a także wzmocnienia trójstronnej współpracy z Japonią. Głównym celem wizyty Sekretarza Stanu USA w Seulu było

zapewnienie Korei Południowej o niezmiennym poparciu Stanów Zjednoczonych dla sojuszu, pomimo wewnętrznych turbulencji.

6 stycznia: raport dotyczący zatrudnienia kobiet został opublikowany.

Raport Federacji Przemysłu Koreańskiego (FKI) ujawnił niski wskaźnik zatrudnienia kobiet w Korei Południowej w porównaniu z innymi krajami OECD, plasując ją na 31 miejscu w 2023 roku. Kluczowe problemy, według raportu, to brak odpowiedniego wsparcia rządowego, niewystarczająca liczba miejsc pracy, a szczególnie ograniczone możliwości godzenia pracy z życiem rodzinnym oraz niedostateczna opieka nad dziećmi. Raport wskazuje na potrzebę poprawy elastyczności godzin pracy, rozwoju wysokiej jakości etatów w niepełnym wymiarze godzin oraz wzmocnienia systemu wsparcia rodzinnego jako kluczowe kroki do zwiększenia udziału kobiet w koreańskiej gospodarce.

8 stycznia: ustawy dotyczące powołania specjalnych prokuratorów nie uzyskały wymaganej ilości głosów.

Dwa projekty ustaw Partii Demokratycznej o powołaniu specjalnych prokuratorów, mających zbadać zarzuty zamachu stanu wobec prezydenta i korupcji przeciwko pierwszej damie, nie uzyskały wymaganej większości 2/3 głosów, pomimo ponownego głosowania. Obie ustawy pierwotnie zostały przyjęte przez Zgromadzenie Narodowe 12 grudnia większością głosów Partii Demokratycznej, a następnie odrzucone przez pełniącego obowiązki prezydenta Choi Sang-moka 31 grudnia. Minister Choi Sang-mok wyraził wątpliwościami co do ich zgodności z konstytucją i potencjalnym szkodliwym wpływem na interes narodowy. Ponowne przyjęcie ustaw wymagało większej ilości głosów – nie udało się jej jednak pozyskać.

13 stycznia: wydatki na obronność wzrosły.

Koreański Instytut Badawczy ds. Planowania i Rozwoju Technologii Obronnych (Korea Research Institute for Defense Technology Planning and Advancement) opublikował raport dotyczący wydatków na obronność w 2023 roku. Według ustaleń wydatki na obronę Korei w 2023 roku osiągnęły poziom 47,9 miliardów dolarów, co plasuje ten kraj na 11. miejscu na świecie pod względem wydatków wojskowych. W tym zestawieniu na pierwszym miejscu znajdują się Stany Zjednoczone, a następnie kolejno Chiny, Rosja i Indie. W rankingu Korea Południowa znalazła się tuż za Japonią. Pod względem relacji wydatków na obronność względem PKB Korea Południowa przeznaczyła na ten cel 2,8% swojego PKB, co plasuje ją wysoko w regionie. Wydatki na obronę Korei Południowej utrzymują stabilny poziom, a ostatni wzrost związany jest z globalną sytuacją, związaną przede wszystkim z agresją Rosji na Ukrainę.

13 stycznia: współpraca trójstronna była głównym tematem spotkania szefów MSZ Japonii i Korei Południowej.

W Seulu odbyło się spotkanie, a następnie wspólna konferencja prasowa ministrów spraw zagranicznych Korei Południowej i Japonii, Cho Tae-yula i Iwaya Takeshiego, Głównym tematem

rozmów była potrójna współpraca między Koreą Południową, Stanami Zjednoczonymi i Japonią, którą ministrowie uznali za ważną i trwałą, pomimo zmiany administracji w USA. Obie strony wyraziły optymizm co do dalszego rozwoju tej współpracy, a także nadzieję na szybkie wznowienie szczytów dyplomatycznych między Koreą Południową i Japonią po ustabilizowaniu się sytuacji politycznej w Seulu. Poruszono także trudne kwestie historyczne, takie jak kopalnia Sado i upamiętnienie koreańskich ofiar pracy przymusowej. Mimo różnic zdań, obydwie strony zadeklarowały chęć dialogu i poszukiwania rozwiązań kompromisowych, z naciskiem na budowanie przyszłościowych relacji. Spotkanie podkreśla poprawę stosunków dwustronnych między Koreą Południową a Japonią, zwłaszcza w kontekście zbliżającej się 60. rocznicy nawiązania stosunków dyplomatycznych. Wydarzenie to było ważnym sygnałem, zwłaszcza biorąc pod uwagę rzadkość podobnych wspólnych konferencji prasowych w relacjach dwustronnych – ostatnia odbyła się w 2011 roku z udziałem ówczesnych szefów MSZ, Kim Sung-hwana i Gemba Koichiro. Z kolei 14 stycznia minister Iwaya spotkał się z pełniącym obowiązki prezydenta Choi Sang-mokiem. Obie strony zgodziły się rozwijać współpracę w kwestiach bilateralnych i globalnych, ze szczególnym uwzględnieniem obszarów związanych z gospodarką i bezpieczeństwem.

14 stycznia: rozwiązanie kryzysu w przemyśle stalowym jest poszukiwane przez rząd. Korea Południowa zmaga się z kryzysem w przemyśle stalowym, spowodowanym m.in. nadprodukcją ze strony Chin i słabym rynkiem globalnym. Rząd, w odpowiedzi na spadający eksport i trudności branży, powołał specjalną grupę zadaniową, która ma opracować kompleksowy plan ożywienia sektora do pierwszej połowy roku. Minister przemysłu Ahn Duk-geun podkreślił potrzebę długoterminowego planowania oraz aktywnej komunikacji z branżą, uwzględniając także niepewność związaną z nową administracją USA.

15 stycznia: prezydent Yoon Suk-yeol został aresztowany. Druga próba aresztowania prezydenta Yoon Suk-yeola zakończyła się sukcesem, co czyni go pierwszym urzędującym prezydentem Korei, który został zatrzymany. Do zatrzymania doszło 43 dni po ogłoszeniu przez Yoona stanu wojennego. Mimo zatrzymania prezydent odmówił składania zeznań przed CIO. Więcej na ten temat zob. [Blog OSA](#).

15 stycznia: obrona prezydenta Yoon Suk-yeola została przedstawiona w Trybunale Konstytucyjnym. Zespół prawny Yoon Suk-yeola przedstawił linie obrony w procesie impeachmentu prezydenta. W kontekście uzasadnienia decyzji prezydenta przedstawiono wprowadzenie stanu wojennego jako środek zapobiegawczy przeciwko potencjalnym masowym niepokojom, które miały być organizowane przez Partię Demokratyczną i jej sojuszników. Opozycja została oskarżona o rozpowszechnianie fałszywych informacji, które miały na celu

zaszkodzić administracji Yoon Suk-yeola. W dokumencie podkreślono, że opozycja miała współpracować z mediami i skrajnie lewicowymi youtuberami, takimi jak Kim Ou-joon, w celu rozpowszechniania teorii spiskowych i krytyki prezydenta. Wskazywano, że lider DP nawoływał do zgromadzeń przed Zgromadzeniem Narodowym za pośrednictwem YouTube, co miało spowodować zamieszanie. W oświadczeniu znalazły się także kontrowersyjne zapisy, oskarżające Partię Demokratyczną o „zagrożenie suwerenności Korei Południowej” poprzez dążenie do „przekształcenia kraju w kolonię Chin i Korei Północnej”. Zespół prawny Yoona argumentował, że prawo do wprowadzenia stanu wojennego jest konstytucyjną władzą prezydenta i nie powinno podlegać kontroli sądowej, a prezydent ma immunitet za decyzje podejmowane w sytuacjach nagłych. Sam impeachment ma być politycznie motywowany i ma na celu przejęcie władzy przez opozycję. Przedstawiona linia obrony ma na celu odrzucenie wniosku o impeachment przez Trybunał Konstytucyjny.

17 stycznia: rząd Korei Południowej został zobowiązany do wypłacenia odszkodowań ofierze wojny w Wietnamie. Sąd apelacyjny w Seulu potwierdził wyrok sądu niższej instancji, zobowiązujący rząd Korei Południowej do wypłaty odszkodowania Nguyen Thi Thanh za zbrodnie wojenne popełnione przez koreańskich żołnierzy w Wietnamie w 1968 roku. Wyrok ten jest pierwszym tego rodzaju, w którym koreański sąd uznał odpowiedzialność państwa za zabicie wietnamskich cywilów przez koreańskie wojska. Nguyen Thi Thanh, która straciła bliskich i odniosła rany w masakrze, otrzyma 30 milionów wonów. To przełomowe orzeczenie otwiera drogę do rozpatrywania podobnych spraw innych ofiar.

19 stycznia: budynek sądu okręgowego w Seulu został zaatakowany przez zwolenników prezydenta Yoon Suk-yeola. Zwolennicy prezydenta wtargnęli do sądu oraz starli się z policją, protestując przeciwko wydaniu nakazu jego aresztowania. Wydarzenie to, nazwane w mediach „terroryzmem sądowym”, zostało zorganizowane przez radykalnych zwolenników prezydenta i prawicowych youtuberów, działających niezależnie, ale zjednoczonych wspólnym celem. Kluczową rolę odegrali wpływowi liderzy, tacy jak pastor Jeon Kwang-hoon, a media społecznościowe, szczególnie YouTube, posłużyły do mobilizacji i eskalacji protestów, które znacznie przekroczyły legalne ramy demonstracji. W konsekwencji, dziesiątki osób zostało aresztowanych.

20 stycznia: umowa wojskowa z Wietnamem jest negocjowana. Korea Południowa i Wietnam weszły w finałowy etap negocjacji dotyczących eksportu samobieżnych haubic K9. Koszt umowy szacowany jest na 300 mln USD. Jeśli Wietnam zdecyduje się na zakup koreańskich haubic będzie to pierwsza tego typu transakcję zbrojeniową między tymi krajami. Umowa obejmuje dostawę około 20 haubic, czyniąc Wietnam dziesiątym zagranicznym odbiorcą (obok

m.in.: Polski, Rumunii i Estonii) tego zaawansowanego systemu uzbrojenia. Ten ważny kontrakt wynika z potrzeby dywersyfikacji źródeł zaopatrzenia w broń przez Wietnam, wzmacniając jednocześnie pozycję Korei Południowej jako znaczącego eksportera uzbrojenia.

21 stycznia: wydatki rządowe na sektor R&D mają zostać zwiększone. Rząd Korei Południowej planuje znacząco zwiększyć inwestycje w badania i rozwój (B+R), przeznaczając na ten cel w tym roku 29,6 bilionów wonów, a w przyszłym 30 bilionów wonów (ok. 20,8 miliarda USD) w przyszłorocznym budżecie. Ten wzrost, stanowiący znaczne zwiększenie w porównaniu z poprzednim rokiem, koncentruje się na innowacyjnych inicjatywach, szczególnie w kluczowych obszarach, takich jak sztuczna inteligencja, biotechnologia i technologie kwantowe. Dodatkowe fundusze mają na celu budowę ekosystemu AI nowej generacji i rozwój ogólnej sztucznej inteligencji (AGI).

21 stycznia: manifestacja zwolenników prezydenta Yoon Suk-yeola odbyła się w pobliżu Trybunału Konstytucyjnego. Według szacunków policji około 4 tysiące osób zgromadziło się przed Trybunałem Konstytucyjnym, domagając się odrzucenia wniosku o impeachment oraz uwolnienia prezydenta, powtarzając hasła o sfałszowanych wyborach i nielegalnym aresztowaniu. Demonstracja, choć miała pokojowy charakter, budziła obawy o użycie siły przez zwolenników prezydenta. W Korei Południowej można zaobserwować wzrost radykalizmu wśród konserwatystów, co budzi zaniepokojenie - widać to w znacznych siłach policyjnych pilnujących porządku. Wśród zwolenników działają wpływowi pastorzy, jak Jeon Kwang-hoon czy prawicowi youtuberzy. Tego dnia prezydent Yoon Suk-yeol, po raz pierwszy publicznie od wprowadzenia stanu wojennego, pojawił się na rozprawie dotyczącej impeachmentu. Głównym zarzutem stawianym Yoon Suk-yeolowi jest wprowadzenie stanu wojennego, które oskarżenie uważa za naruszenie konstytucji i podważenie demokracji. Prezydent Yoon, w swojej pierwszej publicznej obronie od wprowadzenia stanu wojennego, zaprzeczył złamaniu prawa, twierdząc, że jego działania były aktem rządzenia, a dekret o stanie wojennym miał charakter formalny. Obrona podnosi również kwestię uczciwości wyborów parlamentarnych jako motywu wprowadzenia stanu wojennego, zaprzeczając jednocześnie oskarżeniom o planowane aresztowania polityków w czasie stanu wojennego. Sprawa skupia się na interpretacji konstytucji i intencjach prezydenta.

22 stycznia: trzecia próba przesłuchania prezydenta Yoon Suk-yeola przez CIO zakończyła się niepowodzeniem. Śledczy z Biura ds. Korupcji Wysokich Urzędników (CIO) trzykrotnie próbowali przesłuchać prezydenta, odwiedzając go w areszcie w Uiwang, ale za każdym razem wycofywali się, gdy Yoon Suk-yeol odmawiał współpracy. Zespół prawny prezydenta tłumaczył odmowę współpracy koniecznością przygotowania się do procesu impeachmentu

w Sądzie Konstytucyjnym i stwierdził, że wszystko, co istotne, zostało już przekazane. Ponadto oskarżono CIO o nielegalne śledztwo i próby naruszenia konstytucyjnego prawa do milczenia

22 stycznia: pierwsze posiedzenie specjalnej parlamentarnej komisji ds. zamachu stanu odbyło się bez udziału kluczowych świadków. Specjalna komisja, kierowana przez opozycyjną Partię Demokratyczną, ma na celu zbadanie zarzutów o zamach stanu, stawianych prezydentowi Yoon Suk-yeolowi w związku z dekretem wprowadzającym stan wojenny 3 grudnia. Komisja wezwała na przesłuchanie prezydenta Yoon Suk-yeola, byłego ministra obrony Kim Yong-hyuna, byłego dowódcę wywiadu wojskowego Noh Sang-wona, generała porucznika Kwak Jong-keuna, byłego szefa Dowództwa Specjalnych Sił Zbrojnych generała Koo Sam-hoe oraz generała majora Moon Sang-ho, byłego szefa Dowództwa Wywiadu Obronnego. Na przesłuchaniu stawiał się tylko generał Kwak Jong-keun, który zeznał, że prezydent zadzwonił do niego 3 grudnia i nakazał mu wyciągnięcie posłów z budynku Zgromadzenia Narodowego podczas stanu wojennego. Członkowie rządzącej Partii Siły Narodu sprzeciwili się temu nakazowi, uważając go za politycznie motywowaną próbę publicznego upokorzenia prezydenta, przebywającego w areszcie.

22 stycznia: środki bezpieczeństwa zostały zintensyfikowane w związku z protestami zwolenników prezydenta Yoon Suk-yeola. W odpowiedzi na akty przemocy ze strony zwolenników byłego prezydenta (przede wszystkim akty wandalizmu w Sądzie Okręgowym w Seulu), rząd zdecydował o całodobowej ochronie policyjnej sądów, w tym Sądu Konstytucyjnego. Działania te mają na celu zapobieżenie dalszym incydentom i zapewnienie bezpieczeństwa sędziom oraz instytucjom państwowym. Rząd zapowiada również twardą reakcję na wszelkie nielegalne działania podczas demonstracji.

22 stycznia: wzrost urodzeń został odnotowany w listopadzie. Według urzędu statystycznego w Korei odnotowano wzrost liczby urodzeń w listopadzie, który był najszybszy od 14 lat. Było to częściowo spowodowane wzrostem liczby małżeństw po pandemii oraz zmianą postrzegania małżeństwa i rodzicielstwa. Dodatkowo, na wzrost mogła wpłynąć polityka rządowa, mająca na celu zachęcanie do zawierania małżeństw i wsparcie w wychowywaniu dzieci, w tym świadczenia dla nowożeńców i rozszerzona pomoc w opiece nad dziećmi. W listopadzie 2024 roku urodziło się łącznie 20 095 dzieci, co stanowi wzrost o 14,6% w porównaniu z 17 530 noworodkami w tym samym okresie rok wcześniej¹. Jest to największy wzrost rok do roku od listopada 2010 roku. Według danych, liczba urodzeń w Korei w okresie od stycznia do listopada 2024 r. wyniosła 220 094, co stanowi wzrost o 3% w porównaniu z rokiem poprzednim. Pomimo wzrostu liczby urodzeń, liczba zgonów nadal przewyższa liczbę noworodków, co oznacza ciągły spadek liczebności populacji.

23 stycznia: współpraca gospodarcza z ASEAN ma zostać wzmocniona w obliczu amerykańskiego protekcjonalizmu. Korea Południowa, zaniepokojona protekcjonistyczną polityką USA, oświadczyła, że planuje wzmocnić współpracę gospodarczą z krajami Azji Południowo-Wschodniej (ASEAN). Ministerstwo Przemysłu wskazało na znaczną obecność koreańskich firm w regionie ASEAN i podkreśliło strategiczne znaczenie tego partnerstwa dla przyszłego rozwoju gospodarczego Korei Południowej w obliczu niepewności na światowych rynkach. Ministerstwo Przemysłu zadeklarowało chęć aktywnej współpracy międzyrządowej z ASEAN, mającą zapewnić stabilność funkcjonowania koreańskich przedsiębiorstw w regionie. Działania te mają na celu zminimalizowanie negatywnego wpływu amerykańskiej polityki handlowej na koreańską gospodarkę.

23 stycznia: kluczowe zeznania zostały uzyskane od byłego ministra obrony. W trakcie rozprawy dotyczącej impeachmentu Yoon Suk-yeola zeznawał były minister obrony, Kim Yong-hyun, który przyjął na siebie część odpowiedzialności za wprowadzenie stanu wojennego. Na rozprawie obecny był także prezydent Yoon Suk-yeol. Podczas zeznań Kim Yong-hyun przyznał, że to on zarekomendował wprowadzenie stanu wojennego prezydentowi Yoon i odegrał kluczową rolę w jego implementacji. Miał on być autorem kontrowersyjnej notatki, którą przekazano ministrowi finansów Choi Sang-mokowi. Notatka ta nakazywała ograniczenie finansowania Zgromadzenia Narodowego i przekazanie środków na utworzenie awaryjnego organu ustawodawczego. Ta notatka stała się kluczowym dowodem w procesie impeachmentu, kwestionującym konstytucyjność działań prezydenta. Kim Yong-hyun zeznał, że zarekomendował stan wojenny, aby ograniczyć władzę legislacyjną partii opozycyjnej. Twierdził, że prezydent Yoon Suk-yeol był zaniepokojony lekceważeniem przez opozycję kwestii publicznych. Kim Yong-hyun jest obecnie aresztowany pod zarzutem zdrady za swoją rolę w sześciogodzinnym stanie wojennym.

24 stycznia: Japonia została skrytykowana przez Seul w sporze o wyspy Dokdo. Korea Południowa stanowczo zaprotestowała przeciwko roszczeniom Japonii do wysp Dokdo (jap. Takeshima), leżących na wschodzie Półwyspu Koreańskiego, po tym jak japoński minister spraw zagranicznych Takeshi Iwaya określił je jako część terytorium Japonii. Korea podkreśliła, że wyspy te są nieodłączną częścią jej terytorium, podając jako argumenty historyczne, geograficzne i prawne dowody. Rząd południowokoreański zapowiedział oficjalny protest wobec japońskiej ambasady w Seulu, potwierdzając tym samym, że sprawa Dokdo jest dla Korei Południowej kwestią fundamentalnego znaczenia i ma wpływ na relacje dwustronne: Seul postrzega japońskie roszczenia jako niesprawiedliwe i szkodliwe dla budowania przyszłościowych stosunków między oboma krajami.

24 stycznia: współpraca dwustronna w kontekście szczytu APEC została omówiona z Chinami. Nowy ambasador Chin w Korei Południowej Dai Bing spotkał się z wiceszefową koreańskiego MSZ, Kang In-sun. Głównym tematem rozmów było przygotowanie do szczytu APEC, który odbędzie się w Korei Południowej w 2025 roku, a następnie w Chinach w 2026. Obie strony podkreśliły znaczenie ścisłej współpracy w organizacji tych szczytów oraz rozwoju wzajemnych relacji gospodarczych, w tym stabilizacji łańcuchów dostaw i wzrostu wymiany handlowej. Spotkanie nabiera dodatkowego znaczenia ze względu na potencjalną obecność prezydenta Xi Jinpinga na szczycie APEC w Korei, co byłoby jego pierwszą wizytą w Seulu od 11 lat.

26 stycznia: prezydent Yoon Suk-yeol został oskarżony o przywództwo w zamachu stanu. Biuro ds. Korupcji Wysokich Urzędników (CIO) przekazało śledztwo prokuraturze, która ma wyłączną kompetencję do oskarżania prezydenta, aby postawić zarzuty prezydentowi Yoon Suk-yeolowi. Zarzut kierowania powstaniem, które zakończyło się nieudaną próbą wprowadzenia stanu wojennego został postawiony dzień przed upływem aresztu prezydenta. Prokuratorzy argumentowali konieczność przedłużenia aresztowania w celu kontynuowania przesłuchań, jednak sąd w Seulu dwukrotnie odrzucił ten wniosek. Zgodnie z prawem, podejrzany musi zostać zwolniony, jeśli nie zostanie postawiony w stan oskarżenia w okresie aresztowania. Partie polityczne w różny sposób zareagowały na oskarżenie Yoon Suk-yeola. Rządząca Partia Siły Narodu skrytykowała prokuraturę za "oburzające i niechlujne" oskarżenie urzędującego prezydenta. Z kolei opozycja potępiła "przywódcę powstania" i wezwała go do zaprzestania "podlegania skrajnie prawicowych zwolenników", którzy wcześniej zdemolowali budynek sądu. Natomiast zespół prawny Yoon Suk-yeola skrytykował działania prokuratury i obiecał ujawnić wszelkie bezprawne działania podczas śledztwa.

31 stycznia: ustawa o powołaniu specjalnego prokuratora w sprawie prezydenta Yoon Suk-yeola została ponownie zawetowana przez Choi Sang-moka. Nowy projekt ustawy Partii Demokratycznej wykluczył zarzuty o zdradę stanu wobec prezydenta Yoona z zakresu dochodzenia, ale nadal koncentrował się na oskarżeniach związanych z ogłoszeniem stanu wojennego 3 grudnia. Prokurator miałby zbadać próby przejęcia kontroli nad Zgromadzeniem Narodowym i Krajową Komisją Wyborczą przez prezydenta i inne osoby, a także próby aresztowania i zatrzymania niektórych polityków, urzędników państwowych oraz obywateli. Głównym argumentem podanym przez Choi Sang-moka dla weta jest niekonstytucyjny charakter ustawy oraz ryzyko wycieku informacji o bezpieczeństwie narodowym. Pomimo wprowadzenia poprawek, ustawa została uchwalona przez opozycję bez porozumienia z partią rządzącą, co zdaniem pełniącego obowiązki prezydenta ministra jest niedopuszczalne. Choi Sang-mok podkreślił, że powołanie specjalnego prokuratora jest środkiem

wyjątkowym, stosowanym tylko w uzasadnionych przypadkach, a obecne śledztwo prokuratury jest wystarczające. Weto oznacza powrót ustawy do parlamentu, gdzie do jej uchwalenia wymagana jest większość kwalifikowana.

KOMENTARZ

Próba zmiany wizerunku lidera opozycji. Podczas noworocznego przemówienia lider opozycyjnej Partii Demokratycznej, Lee Jae-myung, obiecał przyjąć bardziej pragmatyczną postawę, by rozwiązać obecny kryzys polityczny. Przemówienie to należy odczytać jako dążenie do zmiany wizerunku, z polityka progresywnego, skupiającego się na kwestiach równości społecznej na osobę bardziej skupioną na gospodarce. Jego celem jest przyciągnięcie umiarkowanych wyborców, którzy ostatnio skłaniają się ku rządzącej partii konserwatywnej.

Skupienie na gospodarce i wsparcie sektora prywatnego z reguły charakteryzują koreańską prawicę. Dostrzegając odpływ potencjalnych wyborców, Lee Jae-myung podkreślił, że "odbudowa i wzrost są najpilniejszymi i najważniejszymi zadaniami, przed którymi stoimy". Warto zauważyć, że w wypowiedziach lider opozycji przesunął swoje zainteresowania z kryzysu politycznego związanego z impeachmentem prezydenta Yoon, na kwestie gospodarki i warunków życia ludzi – choć pozostał krytyczny w stosunku do deklaracji stanu wojennego i „złego zarządzania” przez prezydenta. W tym kontekście Lee Jae-myung zapowiedział jednak „pragmatyczne podejście”, które ma być rozumiane jako rozwiązywanie niepokojów politycznych uwzględniające sprawy gospodarcze. Lider Partii Demokratycznej wyraził także poparcie dla wsparcia sektora prywatnego, który ma napędzać wzrost gospodarczy. Lee Jae-myung postuluje również rozwój dyplomacji handlowej, która miałaby na celu przyciąganie zagranicznych inwestycji. Należy także zauważyć, że przewodniczący największej partii opozycyjnej podkreślił również potrzebę dalszego wzmacniania strategicznego partnerstwa z USA – takie podejście również charakteryzuje z reguły prawicę. Jednak Lee Jae-myung nie skupiał się na sojuszu związanym z bezpieczeństwem, a właśnie z gospodarką – wzmacnianie partnerstwa z USA w sektorach półprzewodników czy energetyki. Próba zmiany wizerunku może być związana z sondażami, które wskazują wyższe poparcie społeczne dla konserwatywnej Partii Siły Narodu. Według Lee Jae-myunga sondaże wskazują na wysokie oczekiwania wobec Partii Demokratycznej w reagowaniu na kryzys wywołany próbą wprowadzenia stanu wojennego.

Wzrost poparcia dla rządzącej Partii Siły Narodu. W połowie stycznia, po raz pierwszy od sześciu miesięcy w sondażach poparcie dla rządzącej Partii Siły Narodu (PPP) przewyższyło poparcie dla Partii Demokratycznej (DP). W sondażu przeprowadzonym przez Realmeter 20 stycznia 46,5% respondentów wyraziło poparcie dla PPP, co stanowi wzrost w porównaniu z 40,8% z poprzedniego tygodnia. Natomiast poparcie dla DP spadło do 39% z 42,2%. Jeszcze trzy tygodnie wcześniej, po impeachmentie prezydenta, większość respondentów (ponad 60%) deklarowała poparcie dla partii opozycyjnych. Jednak od tego czasu różnica między poparciem dla obu partii systematycznie malała, aż do obecnego momentu, gdy obie strony są niemal równe. Wyniki sondażu wskazują na zjednoczenie konserwatywnych wyborców, które jest napędzane aresztowaniem prezydenta Yoon Suk-yeola, rosnącą nieufnością wobec DP i negatywnym nastawieniem do jej lidera, Lee Jae-myunga, który jest postrzegany jako faworyt w nadchodzących wyborach prezydenckich. Agresywne działania Partii Demokratycznej postrzegane jako zagrożenie dla podstawowych wartości demokratycznych, takie jak wolność słowa, mogły zniechęcić część neutralnych wyborców i przyczynić się do wzrostu poparcia dla PPP. DP groziła wszczęciem postępowania karnego przeciwko agencji, która opublikowała wyniki "sprzyjające" PPP oraz utworzyła "demokratyczny posterunek policji" do walki z "fałszywymi wiadomościami". Wzrost poparcia dla PPP jest efektem kilku czynników, w tym zjednoczenia konserwatywnych wyborców, negatywnego nastawienia do DP i jej lidera, a także obaw przed działaniami opozycji i jej potencjalnymi jednostronnymi rządami. Ta zmiana nastrojów społecznych jest znacząca w kontekście trwającej sytuacji politycznej w Korei Południowej i zbliżających się wyborów.

Obecny kryzys polityczny sprzyja aktywizacji skrajnej prawicy, co również przekłada się na poparcie PPP. Obecność skrajnej prawicy w polityce Korei Południowej nie jest zjawiskiem nowym. Ta część sceny politycznej wywodzi się z byłych sił autorytarnych i ich sojuszników, którzy dominowali w polityce po transformacji demokratycznej w 1987 roku. Przed tym rokiem, w warunkach zimnej wojny na Półwyspie Koreańskim, jedynie prawica mogła zostać uznana za legalną, co doprowadziło do tzw. "konserwatywnej hegemonii" – zaś lewica, kojarzona z komunizmem, była uznawana za „siły antypaństwowe”, sprzyjające Korei Północnej. To krytyczne nastawienie – zrównywanie innych sił politycznych niż prawica z ideologią pro-północnokoreańską, utrudniło rozwój bardziej zróżnicowanej sceny politycznej. Mimo transformacji demokratycznej, dawne siły wojskowe i polityczne z rodowodem autorytarnym pozostały aktywne i sprzymierzone z umiarkowanymi konserwatystami, co dało początek obecnej Partii Siły Narodu. Należy zauważyć, że w Korei Południowej „skrajna prawica”

często identyfikowana jest jako „konserwatywna”, a nie „skrajna”. Nie jest to więc margines, a istotna część prawicowej infrastruktury, obejmującej Partię Siły Narodu, prawicowe media, organizacje społeczne i religijne (organizacje te stanowią silne lobby w Korei Południowej, odgrywając obecnie istotną rolę w protestach popierających prezydenta Yoon Suk-yeola). Historycznie skrajna prawica była powiązana z wojskiem i prokuraturą. Skrajnie prawicowi pastorzy protestanccy, tacy jak Jeon Kwang-hoon, aktywnie wspierają prezydenta, używając radykalnej retoryki i wzywając do zamieszek. Należy jednocześnie podkreślić, że środowisko religijne jest podzielone: Kościół Katolicki w Korei, mając tradycję aktywnego udziału w walce o demokrację, opowiada się za wycofaniem się z politycznych zmaganiań, aby skupić się na duchowym wymiarze swojej posługi. Narodowa Rada Kościołów w Korei również dystansuje się od tych ekstremistycznych frakcji, podkreślając swoje zaangażowanie w wartości demokratyczne.

Skrajna prawica – będąca istotną częścią konserwatywnej sceny politycznej – posługuje się ideą "liberalnej demokracji", ale w specyficzny sposób, rozumiejąc ją jako synonim antykomunizmu, postaw pro-amerykańskich i anty-chińskich oraz anty-północnokoreańskich. Nowa Prawica powstała na początku XXI wieku w odpowiedzi na wybór liberalnych prezydentów Kim Dae-junga i Roh Moo-hyuna. Warto zauważyć, że kontynuatorem ich spuścizny był Moon Jae-in, a prezydent Yoon Suk-yeol w swojej kampanii wyborczej skupiał się przede wszystkim na krytykowaniu polityki Moona – tym samym mobilizując prawicowych wyborców. Podczas impeachmentu Park Geun-hye zorganizowano masowe wiece skrajnej prawicy, które kontynuowano przez całą administrację Moon Jae-ina. Należy zatem wysnuć wniosek, że obecne ożywienie skrajnej prawicy nie wynika z impeachmentu Yoon Suk-yeola, ale jest cechą charakterystyczną jego kadencji – Yoon obsadzał stanowiska rządowe przedstawicielami właśnie tego nurtu, a jego retoryka oskarżania opozycji o bycie „antypaństwowymi siłami totalitarnymi” i „zwolennikami Korei Północnej” wpisywała się w idee skrajnej prawicy.

Obecny kryzys polityczny nasila radykalne działania skrajnej prawicy – jej poglądy są szeroko rozpowszechniane za pośrednictwem nowych środków komunikacji, takich jak KakaoTalk i YouTube, co prowadzi do wzrostu popularności prawicowej retoryki i teorii spiskowych, skupionych na oskarżeniach o współpracę z KRLD. Radykalne działania, takie jak atak na sąd są jednak czymś niecodziennym dla Koreańczyków i szokują opinię publiczną – szczególnie w porównaniu do pokojowych „protestów w blasku świec”, które towarzyszyły impeachmentowi Park Geun-hye. Niepokój budzi publiczne

popieranie skrajnej prawicy przez PPP i brak stanowczej reakcji na działania antydemokratyczne radykalnych grup.

II. KOREA POŁUDNIOWA I EUROPA ŚRODKOWO-WSCHODNIA

1 stycznia: Korea Południowa stała się członkiem programu Horizon Europe (Horyzont Europa). Korea Południowa jako pierwszy kraj azjatycki dołączyła do programu Horizon Europe, największego na świecie wielostronnego programu finansowania badań i innowacji. Korea Południowa jest trzecim państwem spoza Europy w tym programie. Uczestnictwo ma skupić się na II filarze programu, koncentrującym się na wspólnych badaniach nad globalnymi wyzwaniami. Koreańscy naukowcy zyskają równorzędny status z Europejczykami, uzyskując dostęp do funduszy i uczestnicząc w pracach programowych, chociaż pełne członkostwo, potwierdzone podpisaniem umowy, planowane jest na pierwszą połowę 2025 rok. Ministerstwo Nauki i ICT podkreśliło, że to ważna szansa na umocnienie współpracy naukowej z Europą.

17 stycznia: stanowiska szefów misji dyplomatycznych w Serbii i Bułgarii pozostają nieobsadzone. Korea Południowa boryka się z problemem opóźnionych nominacji ambasadorów. Problem ten został pogłębiony przez obecny kryzys polityczny. Wśród placówek, które od ponad sześciu miesięcy nie zostały obsadzone znajduje się Serbia i Bułgaria. Brak mianowanych ambasadorów prowadzi do sytuacji, w której zastępcy ambasadorów lub konsulowie pełnią obowiązki kierowników placówek, ale ich dostęp do spotkań na wysokim szczeblu jest ograniczony ze względu na protokół dyplomatyczny. Sytuacja ta ma negatywny wpływ na koreańską dyplomację, ograniczając efektywną komunikację i współpracę międzynarodową.

17 stycznia: współpraca względem unijnej zielonej polityki została omówiona przez Japonię i Koreę Południową. Zielona polityka Unii Europejskiej była tematem dwustronnych rozmów koreańsko-japońskich. Głównym celem spotkania było opracowanie wspólnej strategii radzenia sobie z globalnymi regulacjami dotyczącymi emisji dwutlenku węgla, szczególnie w kontekście mechanizmu CBAM (ang. Carbon Border Adjustment Mechanism) wprowadzonego przez Unię Europejską. Oba kraje zgodziły się na wzmocnienie współpracy w dziedzinie czystej energii i osiągnięcia neutralności klimatycznej, a Korea Południowa zapowiedziała zwiększenie wsparcia dla swoich

przedsiębiorstw w dostosowywaniu się do nowych regulacji. Spotkanie odbyło się na szczeblu dyrektorskim, co podkreśla ważność współpracy w obliczu rosnących wyzwań klimatycznych i ich wpływu na handel międzynarodowy.

22 stycznia: współpraca w Unii Europejską została omówiona przez MSZ.

Minister spraw zagranicznych Cho Tae-yul odbył rozmowę telefoniczną z wysoką przedstawiciel Unii Europejskiej ds. polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, Kyrą Kallas. Rozmowa skupiała się na wzmocnieniu strategicznego partnerstwa między Koreą Południową a UE, z uwzględnieniem zagrożeń dla bezpieczeństwa globalnego, takich jak nielegalna współpraca wojskowa między Rosją a Koreą Północną. Obie strony potępiły tę współpracę i zobowiązały się do kontynuowania działań w celu jej zakończenia. Rozmowa zaowocowała umową o szybkim zorganizowaniu formalnego spotkania, aby dogłębnie omówić dalszą współpracę i sytuację geopolityczną.

27 stycznia: współpraca dotycząca obronności została omówiona przez

Koreę Południową i Estonię. Podczas spotkania w Seulu, pełniący obowiązki ministra obrony Kim Seon-ho i estoński minister obrony Hanno Pevkur omówili sposoby zacieśnienia współpracy w sektorze obronnym i przemyśle zbrojeniowym. Rozmowy skupiły się na rozszerzeniu współpracy w cyberbezpieczeństwie oraz wymianie doświadczeń, w tym szkoleniach i transferze technologii, takich jak armatohaubica K9. Obie strony wyraziły zaniepokojenie pogłębiającą się współpracą wojskową między Koreą Północną a Rosją, wzywając do jej natychmiastowego zakończenia. Spotkanie zaowocowało umową o dalszej, wzajemnie korzystnej współpracy, obejmującej wymianę personelu i szkolenia.

31 stycznia: nowi ambasadorzy zostali mianowani przez pełniącego

obowiązki prezydenta Choi Sang-moka. Bae Il-yong, były dyrektor generalny Departamentu ds. Zarządzania Informacjami w MSZ został mianowany na szefa misji dyplomatycznej w Słowenii. Jest to nowa placówka dyplomatyczna Korei Południowej w Europie. Ambasadorem Korei w Serbii został Kim Hyeong-tae, dotychczasowy ambasador na Ukrainie. Jego miejsce w Kijowie zajmie Park Ki-chang. Ambasadorem na Łotwie został Kim Jong-han, szef Wydziału Badań nad Regionem Indo-Pacyfiku w Instytucie Studiów Dyplomatycznych i Bezpieczeństwa Krajowej Akademii Dyplomatycznej, a szefem misji dyplomatycznej w Bułgarii będzie Kim Dong-bae, dyrektor Departamentu ASEAN w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Korei Południowej.

III. RELACJE MIĘDZYKOREAŃSKIE

6 stycznia: próba raketowa z wykorzystaniem hipersonicznej głowicy została przeprowadzona przez KRLD. Według Pjongjangu z powodzeniem udało się przeprowadzić test rakiety balistycznej średniego zasięgu uzbrojone w hipersoniczną głowicę bojową. Wydarzenie to miało miejsce w czasie wizyty sekretarza stanu USA w Seulu, wywołując ostre potępienie ze strony Korei Południowej, która określiła to jako akt prowokacji. Korea Północna twierdzi, że nowa raketa charakteryzuje się ulepszonym systemem sterowania lotem i silnikiem z włókna węglowego, co zwiększa jej zasięg i niezawodność. Sytuacja ta podkreśla wzrastające napięcia geopolityczne na Półwyspie Koreańskim i potencjalną współpracę między Rosją a Koreą Północną w dziedzinie technologii raketowej i kosmicznej, co budzi zaniepokojenie Stanów Zjednoczonych i Korei Południowej.

14 stycznia: próba raketowa została przeprowadzona przez KRLD. Korea Północna wystrzeliła kilka pocisków balistycznych krótkiego zasięgu w kierunku wschodniego wybrzeża kraju. Wydarzenie to, obserwowane przez Koreę Południową i Stany Zjednoczone, zostało potępione jako poważne zagrożenie dla pokoju na Półwyspie Koreańskim. Chociaż dokładna liczba wystrzelonych pocisków pozostaje niejasna, lokalizacja wystrzelenia sugeruje związek z fabrykami broni w Kanggye. To już drugi tego typu incydent w tym roku, potwierdzający rosnącą aktywność militarną Korei Północnej i jej dążenie do rozwoju broni jądrowej i balistycznej, co zostało uzasadnione przez Kim Dzong-una jako odpowiedź na działania wrogich państw.

15 stycznia: wspólne manewry wojskowe zostały przeprowadzone przez Koreę Południową, Japonię i USA. W odpowiedzi na zagrożenie ze strony KRLD, w tym testy rakiet hipersonicznych, Korea Południowa, Japonia i USA przeprowadziły wspólne ćwiczenia wojskowe. Ćwiczenia, obejmujące m.in. bombowce B-1B, myśliwce F-15K i F-2, miały na celu wzmocnienie zdolności odstraszania i reagowania na działania Pjongjangu.

15 stycznia: obawy dotyczące współpracy KRLD i Rosji zostały wyrażone podczas spotkania z NATO. Podczas spotkania w Seulu, zastępca ministra obrony Korei Południowej Cho Chang-rae i asystent sekretarza generalnego NATO ds. politycznych i bezpieczeństwa Boris Ruge wyrazili obawy dotyczące nielegalnej współpracy wojskowej między Koreą Północną a Rosją, wzywając do jej natychmiastowego zakończenia. Rozmowy dotyczyły sytuacji bezpieczeństwa na Półwyspie Koreańskim i w Europie, a obie strony potwierdziły znaczenie współpracy obronnej między Koreą Południową a NATO w ramach Indywidualnie Dostosowanego Programu Partnerstwa (ITPP), zawartego w 2023

roku i obejmującego 11 obszarów współpracy, w tym zwalczanie terroryzmu i cyberbezpieczeństwo. Spotkanie skupiało się na wzajemnym potępieniu działań Korei Północnej i Rosji oraz zacieśnianiu współpracy między Koreą Południową a NATO.

17 stycznia: ambasada Korei Południowej została otwarta w Hawanie.

Korea Południowa oficjalnie otworzyła swoją placówkę dyplomatyczną na Kubie. Wydarzenie to, nastąpiło po zaskakującej dla Korei Północnej, decyzji o nawiązaniu stosunków dyplomatycznych rok wcześniej. Otwarcie ambasady ma na celu ulepszenie obsługi obywateli Korei Południowej na Kubie oraz rozszerzenie współpracy bilateralnej. Wymiana ambasadorów między oboma krajami jest już w toku, a Kuba planuje wkrótce otworzyć swoją ambasadę w Seulu. Nawiązanie relacji dyplomatycznych z Kubą należy także odczytywać jako działanie mające na celu osłabienie sieci północnokoreańskich sojuszników.

21 stycznia: oświadczenie dotyczące denuklearyzacji KRLD zostało wydane po komentarzu Donalda Trumpa.

Po tym, jak prezydent USA Donald Trump nazwał Koreę Północną "mocarstwem nuklearnym", rząd Korei Południowej oświadczył, że będzie nadal dążył do denuklearyzacji Północnej Korei. Rzecznik Ministerstwa Obrony Korei Południowej, Jeon Ha-kyou, podkreślił, że denuklearyzacja Półwyspu Koreańskiego, w tym Korei Północnej, jest warunkiem wstępnym dla trwałego pokoju i stabilności na świecie. Z kolei Ministerstwo ds. Zjednoczenia oświadczyło, że Korea Południowa i Stany Zjednoczone utrzymują "ujednolicone" stanowisko w sprawie denuklearyzacji Korei Północnej. Seul zamierza kontynuować bliską współpracę z nową amerykańską administracją w celu osiągnięcia denuklearyzacji KRLD. Korea Południowa unika nazywania KRLD „mocarstwem nuklearnym”, gdyż to sformułowanie może być interpretowane jako akceptacja i legitymizacja programu nuklearnego – który przez Seul uznawany jest za nielegalny i niezgodny z międzynarodowym prawem.

23 stycznia: temat Korei Północnej został poruszony w pierwszej rozmowie na szczepie MSZ z nowym amerykańskim rządem.

Minister spraw zagranicznych Cho Tae-yul odbył rozmowę telefoniczną z nowym sekretarzem stanu USA Marco Rubio. Głównym tematem rozmowy była współpraca w kwestii programu nuklearnego Korei Północnej – w tym kontekście podkreślono wagę sojuszu amerykańsko-południowokoreańskiego jako fundamentu pokoju i bezpieczeństwa na Półwyspie Koreańskim i w regionie Indo-Pacyfiku. Ministrowie uzgodnili konieczność wzmacniania współpracy w zakresie bezpieczeństwa, w tym rozszerzenie trójstronnej współpracy z Japonią. Najbliższe rozmowy trójstronne w tej sprawie miałyby odbyć się w Waszyngtonie. Rozmowa dotyczyła również innych wyzwań w regionie, takich jak rosnąca asertywność Chin, a także potrzeba utrzymywania bliskiego kontaktu między przywódcami obu krajów mimo politycznych trudności wewnątrz kraju.

24 stycznia: współpraca dwustronna w kontekście odstraszenia KRLD została omówiona z USA. Pełniący obowiązki ministra obrony Kim Seon-ho spotkał się z amerykańskim chargé d'affaires, Josephem Yunem. Głównym tematem rozmów było wzmocnienie sojuszu między Koreą Południową a Stanami Zjednoczonymi, zwłaszcza w kontekście odstraszenia Korei Północnej. Obie strony potwierdziły niezmienną siłę i znaczenie tego sojuszu, podkreślając rolę ścisłej współpracy dyplomatycznej i w obszarze bezpieczeństwa w utrzymaniu pokoju regionalnego. Spotkanie miało miejsce wkrótce po objęciu urzędu przez amerykańskiego dyplomata.

KOMENTARZ

Perspektywy polityki zagranicznej KRLD na 2024 rok. Perspektywy polityki zagranicznej Korei Północnej na 2025 rok wydają się być kontynuacją strategii obranej w 2024 roku, z naciskiem na wzmocnienie sojuszu z Rosją, utrzymanie relacji z Chinami przy jednoczesnym wykorzystywaniu napięć między mocarstwami. Pjongjang może także wykorzystać obecny w Korei Południowej kryzys polityczny dla własnych celów.

W kontekście współpracy Korea Północna może zdecydować się na dalsze zacieśnianie relacji z Rosją. Oczekuje się, że dojdzie do kolejnych spotkań na wysokim szczeblu, w tym do wizyty Kim Jong-una w Rosji. Mimo międzynarodowych nacisków Pjongjang nie wycofał się ze wsparcia militarnego Moskwy, otrzymując w zamian wsparcie gospodarcze i technologiczne, w tym prawdopodobnie technologie związane z programem nuklearnym i raketowym. Współpraca ta okazała się korzystna dla obu stron i Pjongjang łatwo z niej nie zrezygnuje. W relacjach z Chinami KRLD dąży do utrzymania status quo, choć sojusz z Rosją może wywoływać napięcia. W ostatnim roku Korea Południowa pokazała, że dąży do balansowania wpływów poprzez wzmacnianie relacji z Rosją i zwiększanie autonomii poprzez rozwój współpracy z innymi państwami autorytarnymi – w tym z Białorusią. Należy założyć, że Pjongjang będzie próbował wykorzystać napięcia między Stanami Zjednoczonymi a Chinami, aby wzmocnić swoją pozycję w regionie i uzyskać ustępstwa od Pekinu.

W 2025 roku Korea Północna może wykorzystać „słabe ogniwa” w amerykańskich sojuszach. Dotyczyć to może przede wszystkim trójstronnej współpracy USA z Japonią i Koreą Południową, która stoi pod znakiem zapytania po zmianie władzy w Waszyngtonie i kryzysie politycznym w Seulu.

KRLD może wykorzystać południowokoreański kryzys także do podważania stabilności i legitymizacji władzy w Seulu – jednocześnie unikając jednak otwartej ingerencji w sprawy wewnętrzne Korei Południowej (aby uniknąć prowokowania wsparcia dla południowokoreańskiej prawicy). Sytuacja w Korei Południowej – stan wojenny, impeachment i aresztowanie prezydenta – są wykorzystywane do podważania wiarygodności systemu demokratycznego w Seulu. Północnokoreańskie media przedstawiają Koreę Południową jako kraj "sparaliżowany politycznie" i pogrążony w chaosie. Tym samym, KLRD w swojej propagandzie może wzmacniać pozycję Korei Północnej – jako państwa ze stabilnym reżimem w porównaniu z chaosem na południu. Taka narracja, obecna w północnokoreańskich mediach, służy także wzmacnianiu legitymizacji władzy dynastii Kimów. Kryzys polityczny w Korei Południowej może także skłonić Pjongjang do ponownego rozważenia taktyki negocjacyjnej. KRLD może uznać ten moment za odpowiedni do podjęcia próby nawiązania dialogu ze Stanami Zjednoczonymi z wykluczeniem z rozmów „niestabilnej” Korei Południowej.

**OŚRODEK SPRAW
AZJATYCKICH**
Uniwersytet Łódzki

RAPORTY OPINIE DORADZTWO

PIERWSZY W POLSCE UNIWERSYTECKI
THINK-TANK

DORADZTWO POLITYCZNE I BIZNESOWE

ZESPÓŁ Z PRAKTYKĄ W AZJI

www.osa.uni.lodz.pl

